

Dosarul nr. 2ra-981/23
2-20118837-01-2ra-14072023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Arabadji)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, A. Malii, R. Pulbere)

DECIZIE

24 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

examinând recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ion Grigor,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Grigor împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 28 septembrie 2020, Ion Grigor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a relatat că, la 27 decembrie 2012 Tatiana Gîrla a depus plângere la mai multe organe de drept, printre care și Centrul Național Anticorupție, în care a invocat faptul că dânsul a depozitat-o, prin înșelăciune, de suma de 130000 de euro.

La 25 martie 2013, la propunerea ofițerului de urmărire penală, a fost emisă ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale, însă, prin ordonanța din 03 mai 2013 a procurorului adjunct al procuraturii sect. Buiucani, s-a anulat ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale și s-au expediat materialele pentru organizarea efectuării în continuare a controlului în ordinea art. 274 din Cod de procedură civilă.

Prin ordonanța din 20 mai 2013 a ofițerului de urmărire penală s-a început urmărirea penală, conform semnelor componente de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, reclamantul a susținut că la 22 iulie 2013, a fost recunoscut în calitate de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal, iar a doua zi, în calitate de bănuț a fost recunoscută și soția sa, Natalia Grigor.

Subsecvent, a menționat că la 06 septembrie 2013, a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată infracțiunea prevăzută de art.190 alin. (5) Cod penal, dată la care

i-a fost aplicată și măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 30 de zile, iar Natalia Grigor scoasă de sub urmărire penală.

În continuare, a notat că, prin ordonanța din 09 septembrie 2013 i-a fost respinsă cererea de încetare a urmăririi penale, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod penal, fiind relații juridice civile.

De asemenea, a indicat că, prin sentința din 28 august 2014 a Judecătoria Buiucani, menținută prin decizia din 21 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, însă prin decizia din 09 iunie 2015 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile, decizia casată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 22 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-au admis apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător, pe un termen de 3 ani, cu executare pedepsei în penitenciar de tip închis.

Ulterior, prin decizia din 14 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, fiind casată total decizia și dispusă rejudecare cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 26 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-au admis, inclusiv din alte motive apelurile declarate, fiind casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, însă, prin decizia din 30 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise apelurile, casată decizia instanței de apel și trimisă cauza la rejudecare.

Prin decizia din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-au admis apelurile procurorului și părții vătămate, s-a casat integral sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin. (2) din Cod de procedură penală și s-a pronunțat o nouă hotărâre de achitare a sa de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Iar, prin decizia din 02 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-au considerat inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Cătălin Scutelnic și partea vătămată Tatiana Gîrla, reprezentată de avocata Doina Crețu, împotriva deciziei din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, Ion Grigor a conchis că urmează a-i fi reparat prejudiciul cauzat ca urmare a evenimentelor contrare CEDO (Scozzari și Giunta c. Italiei, 13 iulie 2000, para. 248-250). Atunci când acordă satisfacția echitabilă, CtEDO aplică regula *restitutio in integrum* și prezumă că violarea CEDO cauzează inevitabil anumite suferințe psihice (a se vedea hot. Guja c. Moldovei, 2008, para. 101). Mărimea prejudiciului moral acordat depinde de seriozitatea violării CEDO și efectul acestei violări asupra reclamantului, dar și de alte circumstanțe (ex. vârsta și sănătatea reclamantului, miza pentru reclamant, etc.) și cere ca compensațiile cu titlu de

prejudiciu moral acordate la nivel național pentru violarea CEDO să fie comparabile cu cele acordate de CtEDO în cauze comparabile (a se vedea hot. Ciorap nr. 2 c. Moldovei, 2010). CtEDO consideră că constatarea violării reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă suficientă ca excepție (Burdov nr. 2 c. Rusiei, 2009, para. 154) și doar în cazul abaterilor cu repercusiuni minore asupra reclamantului (ex. Hirst nr. 2 c. Regatului Unit, 2005), sau când recunoașterea violării aduce prin sine beneficii reclamantului (ex. Amihalachioaie c. Moldovei, 2004). Această abordare nu este aplicabilă în cazul violării art. 2 sau 3 CEDO, sau pentru violările serioase ale art. 5, 6, 8-11 CEDO.

În context, a precizat că la determinarea mărimii compensației pentru repararea prejudiciului moral urmează să se țină cont de criteriile prevăzute în art. 11 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25 februarie 1998, și anume că a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal - escrocherie în proporții deosebit de mari, sancțiunea prevăzută pentru această faptă fiind închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani și care, conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca infracțiune deosebit de gravă, penultima în ierarhia gravității infracțiunilor, absolut neîntemeiat a fost anulată Ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale, pe toată durata urmăririi penale și la faza de judecare a cauzei a fost supus multiplelor acțiuni de defăimare din partea Tatianeî Gîrla. Fiind om de afaceri văzut în țară, cât și peste hotare, i-a fost lezată demnitatea, onoarea și reputația profesională. Învinuirea adusă a avut repercusiuni și față de familia sa, care a fost ținta unor batjocori din partea cunoscuților, a fost într-o incertitudine juridică pentru perioada 20 mai 2013 – 20 septembrie 2013 (faza de urmărire penală) și perioada 20 septembrie 2013 – 02 octombrie 2019 (faza de judecare a cauzei), ce reprezintă o perioadă de 6 ani 4 luni și 12 zile, fiind ilegal tras la răspundere penală pentru raporturi ce sunt reglementate de legislația civilă.

De altfel, prin tragerea ilegală la răspundere penală, i-a fost grav afectat dreptul la onoare și demnitate, la propria imagine, precum și la respectarea vieții private, drepturi ce ocupă un loc de bază în sistemul său de valori.

Mai mult, suferă de diabet zaharat, iar tot stresul pe care l-a trecut în perioada urmăririi penale și judecării cauzei, au influențat la starea sa de sănătate, așa cum situația cu boala s-a înrăutățit. Până la ziua de astăzi simte presiunea psihică și consecințele tragerii ilegale la răspundere penală, pierderea încrederii în sistemul justiției din țară, precum și a batjocorii la care a fost supus tot acest timp. Iar, compensația bănească solicitată îi va putea atenua suferințele fizice și psihice prin urmarea cursurilor de reabilitare a sănătății. Obținerea unei sume echivalente celei care se acordă de către CtEDO în cazuri similare va contribui la acordarea unei satisfacții echitabile în raport cu suferințele la care a fost supus.

Complementar, referitor la încasarea prejudiciului material, reclamantul a relevat că în perioadele 20 mai 2013 - 20 septembrie 2013 (faza de urmărire penală) și 20 septembrie 2013 - 02 octombrie 2019 (faza de judecare a cauzei), ceea ce reprezintă 6 ani 4 luni și 12 zile, nu a putut normal să lucreze, fiind nevoit să își sisteze orice activități. De asemenea, pe toată această perioadă a fost nevoit să apeleze la serviciile avocaților, fiindu-i cauzat și un prejudiciu material foarte mare.

Așadar, având în vedere cele enunțate și făcând trimitere la prevederile art.2007, 2036, 2037 ale Codului civil, Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545 din 25 februarie 1998, art. 6, 8, art.1 al Protocolului nr.1 CEDO, Ion Grigor a solicitat încasarea din contul Statului Republica Moldova, de la bugetul de stat gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul său, a prejudiciului moral în mărime de 200000 de euro și a sumei de 10000 de lei în calitate de costuri și cheltuieli pentru asistență juridică.

Prin încheierea protocolară din 27 aprilie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Procuratura Generală a Republicii Moldova s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu (f.d.238-239, Vol.I).

Prin hotărârea din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Grigor s-a admis parțial.

S-a încasat din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Ion Grigor, cu titlu de despăgubire a prejudiciului moral suma de 130000 de lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată (f.d.243, Vol.I; f.d.1-8, Vol.II).

La 23 mai 2022, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii reclamantului și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Ion Grigor (f.d.10, Vol.II).

La 08 iunie 2022, Ion Grigor, reprezentat de avocatul Dorin Botnarenco a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând modificarea hotărârii primei instanțe în partea ce ține de cuantumul sumei atribuite, prin majorarea acesteia până la suma de 200000 de euro, echivalentul în lei moldovenești (f.d.12, Vol.II).

La 17 august 2022, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de Ion Grigor (f.d.16-22, Vol.II).

La 28 septembrie 2022, Ion Grigor, reprezentat de avocatul Dorin Botnarenco a depus apel motivat împotriva hotărârii din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în care a reiterat pretențiile inițiale și a solicitat admiterea acestora (f.d.35-36, Vol.II).

Prin decizia din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins cererile de apel declarate de Ion Grigor, reprezentat de avocatul Dorin Botnarenco și Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d.57-69, Vol.II).

În motivarea deciziei, Curtea de Apel Chișinău coroborând dispozițiile art. 3, 6, 10, 11 ale Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, art. 66 alin. (3), art. 390 alin. (3), art.524 ale Codului de procedură penală art.2007 alin. (1), art. 2036 alin. (1), (2) și (3),

art.2037 din Codul civil, cu materialele cauzei, a conchis că Ion Grigor dispune de dreptul de a solicita repararea prejudiciului suportat în cadrul procesului penal, or, acesta prin decizia din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, adică a fost repus în drepturi. Respectiv, aflarea reclamantului sub incidența procedurilor penale cu statut nu numai de învinuit ci și de condamnat, cu achitarea ulterioară a acestuia de comiterea infracțiunii reținute în sarcina lui, echivalează cu tragerea ilegală la răspundere penală și condamnarea ilegală a lui Ion Grigor și obligă implicit răspunderea Statului pentru lezarea drepturilor și libertăților fundamentale ale acestuia, motiv pentru care instanța ierarhic inferioară, a catalogat ca nefondate argumentele Ministerului Justiției al Republicii Moldova precum că Ion Grigor nu este îndreptățit să solicite despăgubiri în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, deoarece aceasta nu întrunește cumulativ condițiile prevăzute la art. 3 și art. 6 din Legea nominalizată, iar de către instanțele de judecată nu a fost declarată ilegală nicio acțiune a organelor de urmărire penală. Or, însăși prezența la caz a sentinței de achitare, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii, acordă lui Ion Grigor dreptul de a pretinde repararea prejudiciului cauzat, prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și instanței de judecată.

De altfel, instanța de apel a concluzionat că suma de 130000 de lei, dispusă spre încasare de către instanța de fond, reprezintă o sumă rezonabilă și suficientă pentru compensarea pagubelor de ordin moral cauzate lui Ion Grigor, această despăgubire corespunzând și criteriilor de despăgubire stabilite de CtEDO prin jurisprudența sa.

Astfel, instanța ierarhic inferioară a respins argumentele Ministerului Justiției referitoare la caracterul excesiv și lipsit de temei factual și legal al sumei, echivalent bănesc al prejudiciului moral adjudecat, dar și argumentele reprezentantului apelantului Ion Grigor, avocatului Dorin Botnarenco, privind insuficiența și disproporționalitatea prejudiciului moral încasat de instanța de fond. Or, cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor. Daunele morale sunt menite să furnizeze o compensație financiară pentru un prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, prejudiciu care nu trebuie apreciat ca o îmbogățire fără justă cauză.

Subsecvent, reieșind din dispozițiile art. 94 alin.(1), art. 96 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, dar și materialele cauzei, Curtea de Apel Chișinău a conchis asupra legalității soluției instanței de fond întru respingerea pretenției privind încasarea cheltuielilor de judecată, or, în speță, reclamantul, deși a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate pe cauza dată, în sumă de 10000 de lei, nu a prezentat pentru dovedirea acestor cheltuieli bonul de plată, mai mult, a menționat că se va adresa ulterior cu încasarea acestora.

La 05 aprilie 2023, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de Ion Grigor

(f.d.72-76, Vol.II).

Ministerul Justiției al Republicii Moldova a susținut că a depus recursul în termen, deoarece de decizia contestată a instanței de apel a luat cunoștință la 28 martie 2023, dată la care a fost publicată pe pagina web a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a indicat motivele de fapt și de drept invocate anterior la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar menționând dezacordul cu decizia din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea primei instanțe pe care le consideră neîntemeiată și pasibile casării, în temeiul art. 432 alin. (1) și (2) lit. c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă, deoarece instanța ierarhic inferioară a aplicat eronat normele de drept material ce țin de încasarea prejudiciului cauzat prin pretinsele acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în condițiile în care pentru aplicabilitatea prevederilor Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești necesită de a fi întrunit cumulativ (minim o condiție) circumstanțele prevăzute de art. 6 și 3 ale legii nominalizate. Or, contrar celor indicate de către instanțele ierarhic inferioare, normele legale în cauză sunt în realitate indisolubile, respectiv nu pot fi aplicate separat, poziție confirmată și în jurisprudența națională, în cauza Chirică Ruslan vs Ministerul Justiției, încheierea nr. 2ra-1635/21 din 17 noiembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție.

De altfel, recurentul a opinat că, coroborând dispozițiile art.3 și 6 ale Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești cu situația din speță, instanțele ierarhic inferioare corect au constatat, că în privința intimatului a fost emisă în parte o sentință de achitare, fapt pe care nici nu îl neagă sau contestă, însă motivarea instanței de apel precum că Ion Grigor este în drept să solicite compensarea prejudiciului cauzat în conformitate cu prevederile Legii enunțate, dat fiind faptul că, la caz, se întrunesc temeiurile stabilite de Legea menționată, este nefondată și eronată, întrucât în condițiile normei menționate, nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea Statului, dar nemijlocit cele constatate expres ca ilegale.

Astfel, cu referire la încheierea din 14 mai 2014 a Curții Supreme de Justiție, emisă în cauza Rubin Cojocar u împotriva Ministerului Finanțelor, recurentul a conchis că instanța de apel, nejustificat a menținut poziția instanței de fond, privind admiterea acțiunii, în condițiile în care prezenta cerere de chemare în judecată nu întrunește toate condițiile de aplicabilitate ale Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Or, în astfel de situații, nu există nici temei legal de a solicita încasarea acestui prejudiciu.

În context, recurentul a notat că instanța de judecată nu ar trebui să-și formeze o idee preconcepută, conform căreia orice acțiune formulată în ordinea Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești implică din start temeinicia acțiunii (întrunirea condițiilor legale) și prin urmare - existența unui prejudiciu. Or, este necesar de a fi stabilit, prin probe pertinente și concludente, dacă a existat inițial, în mod veridic, o întrunire a

prescripțiilor legii și deja ulterior - un prejudiciu ce justifică necesitatea acordării de satisfacții pecuniare. Iar, aplicarea eronată de către instanța de judecată a normelor de drept material manifestă un efect nociv, nu doar pentru societate, dar și pentru cadrul legal, din motiv că se creează un precedent care cu trecerea timpului este tot mai greu de remediat.

La 10 mai 2023, Ion Grigor, a declarat recurs împotriva deciziei din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând modificarea deciziei instanței de apel și a hotărârii prime instanțe în partea ce ține de cuantumul sumei atribuite, prin majorarea acesteia până la suma de 200000 de euro, echivalentul în lei moldovenești (f.d. 78-79, Vol.I).

Ion Grigor și-a întemeiat recursul pe dispozițiile art.432 alin. (4) și art. 445 din Codul de procedură civilă și motivele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și de apel, invocate la etapele examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar menționând dezacordul cu decizia din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, deoarece instanța ierarhic inferioară nu a apreciat suficient argumentele sale, precum și o despăgubire justă și echitabilă în raport cu trăirile sale în toată această perioadă de peste 6 ani.

Aici, cu titlu subsidiar și ca exemplu, recurentul a invocat hotărârea nr. 2- 18015/22 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, unde în situația acuzării de o infracțiune mai puțin gravă prevăzută de art.307 alin. (1) din Codul penal, au fost acordate despăgubiri de 800000 de lei.

De altfel, în opinia sa, cuantumul prejudiciului acordat este prea mic, în raport cu acuzațiile aduse, termenul procedurilor de peste 6 ani de zile, precum și impactul pe care l-a avut asupra stării de sănătate, vieții și a familiei sale.

Astfel, prin atribuirea unei sume inferioare prejudiciul cauzat i se încalcă drepturile ce sunt prevăzute de Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Iar o despăgubire în sumă de 200000 de euro ar fi echitabilă și justă în raport cu prejudiciul suferit, conformă jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Prin referința depusă la 10 august 2023, Procuratura Generală a Republicii Moldova a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii depuse de Ion Grigor (f.d.88-90, Vol.II).

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 24 ianuarie 2023 și expediată participanților la proces, prin intermediul oficiului poștal la data de 24 martie 2023, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere a actului judecătoresc (f.d.70, Vol.II).

La dosar lipsește dovada recepționării de către recurenți a copiei deciziei din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, însă Ministerul Justiției al Republicii Moldova, în cererea de recurs a menționat că a luat cunoștință de aceasta la 28 martie 2023 de pe pagina web a Curții de Apel Chișinău.

În aceste circumstanțe, când părților li s-a expediat copia deciziei motivate la 24 martie 2023, recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ion Grigor la 05 aprilie 2023 și respectiv 10 mai 2023, se consideră în termen.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea

cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

Conform art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursurilor declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ion Grigor împotriva deciziei din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău va fi examinată în baza temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare până la 01 septembrie 2023.

Examinând admisibilitatea recursurilor, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ion Grigor, sunt admisibile.

În conformitate cu art. 440 alin. (3) din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare de la 01 septembrie 2023), dacă este considerat admisibil, Completul examinează recursul în fond.

Analizând materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile urmează a fi admise, cu modificarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, în vigoare de la 01 septembrie 2023), instanța, după de judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărârea primei instanțe.

Completul de judecată al Curții de Apel Chișinău conchide că, izvorul pretențiilor reclamantului îl constituie acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în cadrul cauzei penale nr.2013031106.

Prin acțiunea dedusă judecății, reclamantul Ion Grigor a solicitat repararea pagubei morale prin prisma Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

Astfel, a precizat că a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Cod penal, invocând tragerea ilegală la răspundere penală.

Conform art. 2 alin.(1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, în sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni: acțiuni ilicite - acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia

nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).

În sensul art.3 alin. (1) lit. a) și b) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității.

Din materialele cauzei rezultă că la 27 decembrie 2012, Tatiana Gîrla a depus plângere pe soții Grigor la mai multe organe de drept (f.d.11-13, Vol.I).

La 14 martie 2013 ofițerul de urmărire penală Andronic Constantin a propus de a nu porni urmărirea penală la plângerea Tatiane Gîrla și prin ordonanța din data de 25 martie 2013, emisă de către procurorul Igor Demciucin, s-a refuzat începerea urmăririi penale pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, cu clasarea procesului penal (f.d.11-13,14-15,16-17, Vol.I).

Prin ordonanța din 03 mai 2013, emisă de procurorul adjunct al procurorului sect. Buiucani, Elena Neaga, s-a anulat ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 25 martie 2013, cu expedierea materialelor pentru organizarea efectuării în continuare a controlului în ordinea art. 274 din Codul de procedură penală (f.d.18-19, Vol.I).

Prin ordonanțele ofițerului de urmărire penală Vitalie Bița din 20 mai 2013 s-a dispus începerea urmăririi penale conform semnelor componente de infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal, iar din 22 iulie 2013 Ion Grigor s-a recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin.(5) din Codul penal. Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală Vitalie Bița din 23 iulie 2013 s-a recunoscut în calitate de bănuită și Natalia Grigor, soția lui Ion Grigor, iar ulterior, la 22 august 2013, acesta a emis raportul cu propunerea de punere sub învinuire a lui Ion Grigor și a Nataliei Grigor (f.d.20-22, Vol.I).

Prin ordonanțele procurorului Mihail Proca al procuraturii sect. Buiucani, mun. Chișinău din 06 septembrie 2013 Ion Grigor s-a pus sub învinuire, fiindu-i incriminată infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal și aplicată măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 30 de zile (f.d. 23-24, Vol.I).

La 06 septembrie 2013 Natalia Grigor a fost scoasă de sub urmărire penală în temeiul ordonanței procurorului Mihail Proca. Iar prin ordonanța din 09 septembrie 2013 s-a respins cererea avocatului de încetare a urmăririi penale (f.d. 28, Vol.I).

Prin sentința din 28 iulie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Ion Grigor a fost achitat de învinuirea adusă în baza art.190 alin. (5) din Codul penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii (f.d.95-100, Vol.I).

Prin decizia din 21 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău, apelurile declarate de procuror și partea vătămată s-au respins ca neîntemeiate, fiind menținută sentința

din 28 iulie 2014 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău (f.d.106-114, Vol.I).

Prin decizia din 09 iunie 2015 a Curții Supreme de Justiție, s-au admis recursurile ordinare, declarate de către procuror și de către partea vătămată, s-a casat decizia din 21 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău și dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată (f.d.121-123, Vol.I).

Prin decizia din 22 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-au admis apelurile declarate de acuzatorul de stat și avocatul părții vătămate, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ion Grigor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal, stabilindu-i-se o pedeapsă de 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător, pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis (f.d.124-137, Vol.I).

Prin decizia din 14 februarie 2017 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, fiind casată total decizia din 22 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău și dispusă rejudecare cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată (f.d.140-148, Vol.I).

Prin decizia din 26 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-au admis, inclusiv din alte motive, apelurile declarate, fiind casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Ion Grigor a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii (f.d.148-166, Vol.I).

Prin decizia din 30 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție s-au admis apelurile ordinare declarate de procuror și avocatul părții vătămate, fiind casată decizia din 26 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și cauza trimisă la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată (f.d.171-183, Vol.I).

Prin decizia din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-au admis apelurile declarate de procuror și partea vătămată, s-a casat sentința din 18 iulie 2014 a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) din Codul de procedură penală și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ion Grigor a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) din Codul penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii (f.d.183-199, Vol.I).

Iar, prin decizia din 02 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-au considerat inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Cătălin Scutelnic și partea vătămată Tatiana Gîrla, reprezentată de avocata Doina Crețu împotriva deciziei din 20 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d.213-222, Vol.I).

Conform art. 6 lit. a) și b) al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare.

Potrivit art.10 al Legii enunțate, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6.

În corespundere cu art.11 alin. (1) lit.a)-h), alin. (2) și (3) al Legii indicate, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându -se în considerare: gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă; caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art. 219 alin.(4) din Codul de procedură penală.

În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.

De altfel, în conformitate cu art. 66 alin. (3) din Codul de procedură penală, În cazul în care învinuirea nu a fost confirmată, învinuitul sau, după caz, inculpatul are dreptul la reabilitare.

Iar, în conformitate cu art.390 alin. (3) din Codul de procedură penală, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

De asemenea, în corespundere cu art. 2007 alin. (1) lit. a) din Codul civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea.

Conform art.2036 alin. (1)-(3) din Codul civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

Potrivit art. 2037 alin. (1)-(3) din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea

posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

La cuantificarea daunelor ce urmează a fi acordate reclamantului, se rețin consecințele produse pe plan social și profesional, imaginea, durata în timp a încălcărilor drepturilor.

Astfel, în raport cu toate aceste criterii, ținând seama de perioada aflării lui Ion Grigor sub urmărirea penală și examinării cauzei penale în instanță – aproximativ șase ani și patru luni și consecințele pe care acesta le-a avut, odată ce nu a fost reținut sau arestat, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că suma de 80000 de lei, reprezintă o reparație echitabilă și respectă principiul proporționalității și justul echilibru între valorile lezate și suma acordată.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că susținerile reclamantului în sensul că acțiunile desfășurate de organul de urmărire penală, procuratură și instanțele judecătorești în perioada urmăririi penale și examinării cauzei penale intentate ilegal în privința sa, în baza art.190 alin. (5) din Codul penal, i-au lezat drepturile și libertățile sale fundamentale și că vătămarea acestor drepturi rezidă într-un prejudiciu moral, sunt corecte, dar în circumstanțele speței ele nu justifică existența unui prejudiciu moral atât de mare precum la solicitat Ion Grigor și l-au reținut instanțele ierarhic inferioare.

Prejudiciu moral constă în efectul negativ suferit ca urmare a faptei ilicite a organului de urmărire penală, prin care s-a adus atingere unor drepturi personale nepatrimoniale.

Astfel, daunele morale pot fi acordate în ipoteza în care se încalcă valorile ocrotite de legea fundamentală privind demnitatea, onorarea, și alte valori sociale.

Pe de altă parte, deși este real că stabilirea quantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral presupune o anumită aproximare, instanța trebuie să aibă criteriile de apreciere precum: consecințele negative suferite de cel în cauză pe plan fizic și emoțional, importanța valorilor morale lezate, măsura în care acestea au fost afectate, ect.

Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este și criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Respectiv, reieșind din normele legale în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că instanțele de judecată nu au stabilit corect suma ce urmează a fi încasată cu titlu de prejudiciu moral, din care considerente recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova urmează a fi admis în acest sens, cu modificarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, prin micșorarea quantumului prejudiciului moral încasat.

Astfel, atât prima instanță cât și instanța de apel apreciind corect circumstanțele cauzei și valorificând prejudiciul moral suportat de reclamant în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, au admis parțial acțiunea, însă suma de 130000 de lei, încasată de instanța de fond și menținută de instanța de apel este una exagerată și excesivă în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității.

Or, la caz, deși perioada aflării lui Ion Grigor sub urmărirea penală și examinării cauzei penale în instanță a constituit aproximativ șase ani și patru luni, acesta în perioada respectivă nu a fost reținut, iar măsura preventivă i-a fost aplicată doar pentru o perioadă de 30 de zile.

Prin urmare, având în vedere că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel, încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată a prejudiciului moral cauzat, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterând conchide că suma de 80000 de lei reprezintă o sumă rezonabilă, care va acorda o evaluare pertinentă daunelor compensatoare, fiind în corespundere cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de către reclamant, în urma acțiunilor ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor de judecată. Această valoare este de natură să ofere reclamantului satisfacție morală pentru prejudiciile morale suferite, cu respectarea principiului proporționalității și a justului echilibru între natura valorilor nepatrimoniale lezate și sumele acordate.

Un mecanism similar de analiză, este adoptat și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului care, atunci când stabilește quantumul despăgubirilor datorate de stat pentru încălcarea unui drept garantat de Convenția pentru apărarea drepturilor omului, statuează în echitate, considerând ca fiind întemeiate cererile de acordare a unor despăgubiri bănești pentru prejudiciul moral și fizic suferit pe perioada în cauză.

Or, scopul acordării daunelor morale constă în realizarea, în primul rând a unei satisfacții morale pentru suferințele de același ordin, iar nu a unei satisfacții patrimoniale. De altfel, fiind vorba de prejudicii morale, ele nu pot fi reparate strict prin echivalentul lor în bani, întrucât valorile ocrotite nu pot fi evaluate în bani, existând practic o incompatibilitate între natura nepatrimonială a prejudiciului și caracterul patrimonial al despăgubirii.

Deci, în această parte decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe urmează a fi modificate prin micșorarea quantumului despăgubirii morale de la 130000 de mii de lei până la 80000 de lei, fiind pe măsură de a atenua suferințele psihice și fizice cauzate reclamantului, precum și fiind echitabilă și nicidecum exagerată sau diminuată pentru prejudiciul suferit de către ultimul, această despăgubire fiind corespunzătoare și criteriilor de despăgubire stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin jurisprudența sa constantă (cauza Șarban vs Republica Moldova și cauza Ceaicovschi vs Republica Moldova).

Așadar, în temeiul celor constatate, instanța de recurs apreciază ca neîntemeiate și respinge argumentele recurenților invocate în confirmarea ilegalității actelor judecătorești de dispoziție contestate și susținerea cererilor de recurs.

De altfel, recursurile în cauză conțin obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Subsecvent, instanța de recurs notează că constatările indicate în actele judecătorești ale Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-1635/21 și Judecătoriei Chișinău sediul Centru nr. 2-18015/22, invocate de recurenți cu titlu de practică judiciară sunt distincte de prezentul litigiu, în partea circumstanțelor, temeiurilor de fapt, respectiv nu pot fi reținute drept cauze similare în scopul emiterii unei soluții identice.

În consecință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că

dezvoltarea unui consens jurisprudențial este un proces care poate fi de durată: prin urmare, pot fi tolerate faze de divergențe de jurisprudență fără a se pune în discuție securitatea juridică (Nejdet Şahin și Perihan Şahin, v. Turcia, pct. 83). Jurisprudența nefiind imuabilă ci, din contra, progresivă în esență, principiul unei bune administrări a justiției nu se poate înțelege ca impunând o cerință strictă privind constanța jurisprudențială (Nejdet Şahin și Perihan Şahin, citată anterior, pct. 84; și Atanasovski v Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, pct. 38).

Din considerentele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a respinge recursul declarat de Ion Grigor, de a admite recursul depus de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu modificarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, în partea reparării prejudiciului moral, prin micșorarea cuantumului acestuia, în rest, menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 442, art. 444, 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge recursul declarat de Ion Grigor.

Se admite recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se modifică decizia din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Grigor împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral, după cum urmează:

Se încasează din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Ion Grigor – 80000 (optzeci mii) de lei, cu titlu de despăgubiri morale.

În rest, decizia din 24 ianuarie 2023 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 17 mai 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecătorii

Ion Malanciuc

Diana Stănilă